

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl dne 29. srpna 2018 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Zacha a přísedících Jiřího Čmuchy a Marie Liškové po hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [anonymizováno], [země], klinický psycholog, bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

dne 16. září 2016, v době kolem 17:00 hodin, jako řidič osobního automobilu tov. zn. Jaguar XF, [registrační značka], při jízdě po silnici III. třídy [číslo] v jejím 2,499 km na území okresu [obec], ve směru od [územní celek] na [územní celek], porušil zejména povinnosti uložené mu v ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1, odst. 2 zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, plně se nevěnoval řízení vozidla, nepřizpůsobil své chování jako řidič motorového vozidla svým schopnostem a technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, nezvládl při průjezdu levotočivé zatáčky řízení vozidla a nejprve s vozidlem pravými koly vyjel vpravo mimo vozovku a následně přešel do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem tov. zn. Ford Focus, [registrační značka], řízeným [celé jméno poškozeného], [datum narození], a při této dopravní nehodě utrpěl zranění jak sám obviněný, tak také osoby v automobilu protijedoucím, a to

řidič osobního automobilu tov. zn. Ford Focus [celé jméno poškozeného], [datum narození], kožní oděrky na obličeji v rozsahu čelní krajiny oboustranně, v místě pravého obočí, na pravé tváři, na nosním hřbetu, na pravé a levé straně nosu, na levé tváři, pod bradovým výběžkem dolní čelisti, na přední straně hrudníku v oblasti dolní části hrudní kosti vlevo při střední čáře, pod pravou prsní bradavkou, na přední straně horní třetiny pravé paže, na přední, vnitřní a zevní straně horní poloviny levé paže, v místě hřebene lopaty kyčelní vpravo i vlevo a na přední straně pravého a levého kolene, krevní podlitiny na přední straně pravého a levého bérce pod kolenem,

2 2 T 95/2017

pohmoždění přední stěny hrudní, pohmoždění obou plic, kompletní trhlínu (přetržení sestupné části) hrudní aorty, oboustranné sériové zlomeniny žeber s trhlinami pohrudnice a mezižebních svalů, zlomeninu hrudní páteře ve výši 8. hrudního obratle, trhlíny jater, zakrvácení dutiny hrudní oboustranně, krvácení do dutiny břišní s nedokrevností orgánů a šokovými změnami ledvin, kterým na místě dopravní nehody podlehl;

jeho spolujezdkyně sedící neupoutaná bezpečnostním pásem na zadním sedadle vlevo [celé jméno poškozené], [datum narození], tři svislé ranky délky 2 cm v levé spánkové krajině, oděrky v levé spánkové krajině, podkožní krevní výron nad pravým prsem, podkožní krevní výron na pravém rameni a paži, podkožní krevní výron na levé paži, oděrku na hřbetní straně levého předloktí v dolní třetině, oděrku na vrcholu levého ramena, podkožní krevní výron na přechodu dlaňové a malíkové strany levého předloktí v rozsahu horní poloviny, podkožní krevní výron na hřbetě prvního mezičlankového kloubu 3. prstu levé ruky, oděrku na hřbetě druhého článku 5. prstu levé ruky, podkožní krevní výron a oděrku na přední straně pravého bérce, podkožní výrony a oděrky táhnoucí se od vnitřní strany levého kolene přes přední stranu bérce a zevní kotník až na zevní stranu levého nártu, rozsáhlý podkožní výron v krajině velkého chocholíku levé kosti stehenní, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v levé spánkové a čelní krajině, prokrvácení levého spánkového svalu, povlakový subdurální krevní výron vpravo, subarachnoidální krevní výron, otok mozku, krevní výrony ve Varolově mostě s krví ve IV. mozkové komoře, zhmoždění dolních laloků obou plic, tříštivou zlomeninu obou kostí levého bérce, zakrvácení dutiny břišní při potrhání dolního pólu sleziny a jmenovaná v důsledku těchto zranění dne 18. 09. 2016 přes poskytnutou lékařskou pomoc v [nemocnice] zemřela a

spolujezdkyně [celé jméno poškozeného] sedící na sedadle spolujezdce vpředu vpravo [celé jméno poškozené], [datum narození], zhmoždění hrudní a břišní stěny, zlomeniny předních konců 2., 4. a 6. žebra vpravo a 5. – 9. žebra vlevo, trhlínu (perforaci) kličky tenkého střeva na rozhraní lačnicku a kyčelníku s nepatrným zakrvácením dutiny břišní a zhmoždění slinivky břišní s přechodným zvýšením jejích enzymů, tedy poranění, které je pro poškození důležitého orgánu ze soudně lékařského považováno za těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt,

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti § 147 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ roků a šesti /6/ měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu obžalovanému podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání třech /3/ roků.

3 2 T 95/2017

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu dvou /2/ roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec], částku 12 943 Kč (slovy: dvanáct tisíc devět set čtyřicet tři korun) a náhradě nemajetkové újmy částku dalších 200 000 Kč (slovy: dvě stě tisíc korun),

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec], částku 56 610 Kč (slovy: padesát šest tisíc šest set deset korun),

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa]. [jméno] [číslo], částku 17 677 Kč (slovy: sedmnáct tisíc šest set sedmdesát sedm korun),

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec], částku 3 217 Kč (slovy: tři tisíce dvě stě sedmnáct korun),

Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, k rukám Regionální pobočky [obec], Pobočky pro Jihomoravský kraj a Kraj [obec], [obec], [ulice a číslo], částku 313 343 Kč (slovy: tři sta třináct tisíc tři sta čtyřicet tři korun).

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození:

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec]

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa]. [jméno] [číslo],

odkazují se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození:

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa], okr. [obec],

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [obec a číslo], okr. [obec],

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa]. [jméno] [číslo],

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa poškozeného a poškozené],

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa poškozeného a poškozené],

odkazují s uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného], [anonymizováno] se dopustil jednání jež je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. V tomto konkrétním případě se jedná o druhé rozhodnutí okresního soudu, kdy Okresní soud v Pelhřimově dne 18. října 2017 vynesl rozsudek jímž [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno], uznal vinným přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku a uložil mu trest. Tento rozsudek právní moci nenabyl, neboť jej v zákonem stanovené lhůtě napadli odvoláním okresní státní zástupce v [obec], obžalovaný, jakož i poškození [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozené]. Odvolání okresního státního zástupce směřovalo do výroku o vině a

trestu, odvolání obžalovaného do výroku o vině a trestu a odvolání poškozených do výroku, kterým byli odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Na základě těchto podaných odvolání Krajský soud v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, svým usnesením ze dne 21. března 2018 pod čj. 14To 280/2017-830 podle § 258 odst. 1 písm. b,c,f) tr. řádu napadený rozsudek okresního soudu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění usnesení pak krajský soud konstatoval, že dokazování týkající se prokázání skutkového stavu lze považovat za ucelené a v této části není třeba dokazování jakkoliv doplňovat. Úkolem okresního soudu v novém hlavním líčení pak je opětovně provedené důkazy vyhodnotit a logickou argumentací odůvodnit výrok o případné vině a trestu pro obžalovaného. Dále krajský soud uložil soudu okresnímu se podrobněji zabývat uplatněnými nároky poškozených na náhradu škody a nemajetkové újmy, neopominout jako poškozeného [příjmení] zdravotní pojišťovnu ČR a v průběhu dalšího řízení provést důkazy týkající se těchto uplatněných nároků. Okresní soud v Pelhřimově jsa vázán právním názorem vysloveným v citovaném usnesení soudu odvolacího opětovně ve věci nařídil hlavní líčení, v naznačených směrech dokazování doplnil a z provedeného dokazování vyvodil níže uvedené skutkové a právní závěry.

3. Pokud byl obžalovaný v průběhu hlavního líčení vyslechnut, na svoji obhajobu uvedl, že na samotný nehodový děj si z důvodu utrpeného zranění nevzpomíná. Vypověděl, že inkriminovaný den jel z práce na svoji rekreační chalupu, ovšem za obcí [obec] na okr. [obec] byla objížďka, tudíž byl nucen zvolit jinou cestu a to cestu, kterou běžně nevyužívá. Nad spáchaným činem projevil lítost, dále vypověděl, že před jízdou byl odpočatý, žádný alkohol nebo léky ovlivňující řízení nepožil. Vznik dopravní nehody řádně a včas nahlásil příslušné pojišťovně a to pojišťovně Kooperativa k plnění z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. Prostřednictvím Probační a mediační služby ČR se pokusil navázat kontakt s poškozenými, těmto učinil návrh na finanční odškodnění nad rámec plnění pojišťovny, jím poskytnuté vyrovnání nebylo akceptováno.

4. Kromě důkazu výpovědi obžalovaného soud v průběhu hlavního líčení provedl celou řadu důkazů dalších, když byly přečteny úřední záznamy sepsané s osobami [jméno] [příjmení], [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené]. K obsahu těchto úředních záznamů lze uvést, že žádný z těchto důkazů neobjasnil více samotný skutkový děj, neboť i [celé jméno poškozené] uvedla toliko to, že vozidlo obžalovaného zaregistrovala okamžik před střetem samotným a z důvodu utrpeného zranění si na další okolnosti vzniku dopravní nehody nevzpomíná. Z těchto úředních záznamů soud objasnil toliko to, že zemřelý poškozený [celé jméno poškozeného] byl kvalitním řidičem, s velkými zkušenostmi, když při řízení motorového vozidla nikterak neriskoval ve smyslu toho, že by jezdil nebezpečně. Za této situace bylo nutno vznik dopravní nehody a průběh nehodového děje prokazovat důkazy listinnými a dalšími provedenými důkazy zejména znaleckými posudky znalců z oboru dopravy [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizováno]. V souladu s obsahem protokolu o nehodě v silničním provozu, pořízenou fotodokumentací, plánkem místa dopravní nehody, jakož i závěry znaleckých posudků shora uvedených znalců je zcela zřejmé, že příčinou vzniku dopravní nehody mezi vozidlem Jaguar [registrační značka] (dále jen vozidlo Jaguar) a vozidlem [příjmení] [jméno] [registrační značka] (dále jen vozidlo [příjmení]) řízeným poškozeným zemřelým [celé jméno poškozeného] bylo přejetí vozidla Jaguar do protisměrného jízdního pruhu a následnému čelnímu nárazu do protijedoucího automobilu zn. Ford. Ze znaleckého posudku znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] a jeho výsledku před soudem bylo zjištěno, že příčinou vzniku dopravní nehody bylo vyjetí vozidla Jaguar pravými

5 2 T 95/2017

koly mimo komunikaci, následné stočení volantu do levého, „rejdu“ mající za následek vyjetí do levého jízdního pruhu ve směru jízdy vozidla Jaguar, kde došlo k nárazu levou přední částí tohoto vozidla do levé přídě protijedoucího Fordu. Pokud jde o rychlosti vozidel před střetem, znalec

dovodil, že vozidlo Jaguar se pohybovalo rychlostí 92 km/hod a nárazová rychlost činila 67 km/hod, vozidlo [příjmení] se pohybovalo rychlostí 96 km/hod (v případě, že [celé jméno poškozeného] jako řidič před střetem brzdil – brzdné stopy č. 3,4 zajištěné při ohledání místa dopravní nehody), pokud tyto stopy nebyly vozidlem [příjmení] zanechány, činila rychlost jedoucího Fordu 88 km/hod. Dále znalec dovodil, že pokud vozidlo Jaguar nesjelo mimo komunikaci pravými koly z jiných než technických důvodů mohlo by to vést k závěru, že se vozidlo pohybovalo rychlostí vyšší než byla rychlost z technického hlediska přiměřená k bezpečnému projetí zatáčky. Tuto rychlost pak znalec stanovil bez možného vzniku stranového smyku na 74 km/hod. Dále znalec dovodil, že v okamžiku, kdy se vozidlo Jaguar pravými koly pohybovalo mimo komunikaci se protijedoucí automobil Ford nacházel ve vzdálenosti 34,5 m před místem střetu z čehož učinil závěr, že zemřelý [celé jméno poškozeného] nemohl střetu jakýmkoliv způsobem zabránit. Ve své výpovědi v průběhu hlavního líčení pak znalec dodal, že při stanovení rychlosti bezpečného projetí zatáčky před místem střetu vycházel z poloměru zatáčky tak, jak byl uveden v protokole o nehodě v silničním provozu, nepřihlížel k příčnému spádu komunikace, neboť tyto údaje neměl k dispozici a své výpočty založil na použití součinitele adheze při koeficientu 0,4. Dále znalec doplnil, že jím vypočtené rychlosti vozidel je nutno posuzovat v toleranci plus-mínus 10 % a poukázal rovněž na skutečnost, že stav krajnice před místem dopravní nehody ve směru jízdy vozidla Jaguar je zjevně nevyhovující. Ze znaleckého posudku a výsledku [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] bylo zjištěno, že jeho úkolem bylo posouzení vlivu stavu komunikace na vznik a průběh dopravní nehody. Znalec na místě samém provedl měření, kdy stanovil poloměr zatáčky a dále konstatoval, že pokud by v předmětné zatáčce před místem dopravní nehody byla standardní krajnice a nikoliv podélný schod, k nehodě by zjevně nedošlo. Poukázal na skutečnost, že nebezpečná krajnice před místem dopravní nehody nebyla řidičům signalizována značkou A28. Dále při znaleckém zkoumání konstatoval rovněž matoucí umístění směrového sloupku, který oproti jiným směrovým sloupkům umístěným v odstupu 0,45 m od vozovky se před místem dopravní nehody nacházel ve vzdálenosti 1,15 m od vozovky z čehož dovodil, že takovéto umístění směrového sloupku mohlo řidiče mást ve smyslu šíře vozovky a krajnice. Ve své výpovědi se pak znalec vyjádřil i k tomu, že je autorem učebnic Analýzy nehod v silničním provozu a specialista na problematiku protismykových vlastností vozidla. Z této své pozice dovodil, že součinitel adheze v místě dopravní nehody použitý znalce [příjmení] [příjmení] v hodnotě 0,4 nelze interpretovat jako limitní hodnotu součinitele adheze, kdy uvedl, že hodnota tohoto součinitele 0,6 je běžně dosažitelná na suché vozovce, takže pro průjezd zatáčky v místě dopravní nehody je možno takovýto koeficient použít. Skutečnosti zjištěné z výpovědi tohoto znalce pak byly více rozvedeny ve znaleckém posudku znalce z oboru dopravy Ing. [jméno] [příjmení]. Tento znalec ve znaleckém posudku a ve své výpovědi před soudem rovněž analyzoval průběh nehodového děje, vyjadřoval se k rychlosti jízdy motorových vozidel a dalším zadaným otázkám. Pokud jde o průběh nehodového děje lze konstatovat, že tento znalec stanovil průběh nehodového děje shodným způsobem jako [anonymizováno] [příjmení]. Rovněž tak jím stanovené rychlosti vozidel před místem střetu korespondují se závěry znalce předchozího. Jediné v čem se závěry znalce [příjmení] [příjmení] nepatrně odlišují od závěrů znalce [příjmení] [příjmení] je závěr o technicky přijatelném rozmezí projetí místem dopravní nehody vozidel Jaguar a [příjmení], přičemž znalec určil technicky přijatelnou rychlost projetí v rozmezí [číslo] km/hod u vozidla [příjmení] a u vozidla Jaguar [číslo] km/hod, přičemž konstatoval, že obě vozidla se pohybovala rychlostí v rozmezí těchto stanovených údajů a to vozidlo Jaguar rychlostí 85 km/hod a vozidlo [příjmení] rychlostí 88 km/hod. K odlišnostem jeho

6 2 T 95/2017

závěrů se závěry znalce [příjmení] [příjmení] znalec uvedl, že při vypracování znaleckého posudku pracoval s údaji o poloměru zatáčky stanovené posudkem Doc. [příjmení], navíc vzal v úvahu příčný sklon vozovky a obhajitelný koeficient adheze 0,6 (použití tohoto koeficientu odpovídá závěrům znalce [příjmení]. [anonymizováno] [příjmení], [anonymizováno]). Oba znalci tedy jak

[anonymizováno] [příjmení], tak Ing. [příjmení] se pak v posudcích vyjádřili k použití zádržných systémů osádek obou vozidel zúčastněných na dopravní nehodě, znalec [příjmení] [příjmení] pak i k technickému stavu motorových vozidel, když technický stav obou motorových vozidel před vznikem dopravní nehody byl ještě blíže vyhodnocen znaleckým posudkem znalce [příjmení] [jméno] [jméno]. Tento ve znaleckém posudku konstatoval, že obě vozidla před vznikem dopravní nehody netrpěla žádnou technickou závadou, která by mohla vést ke vzniku této dopravní nehody. V průběhu dalšího dokazování soud znaleckými posudky [příjmení]. [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], [titul], [anonymizováno] [příjmení], [anonymizováno] [příjmení] a Ing. [příjmení] objasňoval následky této dopravní nehody, jakož i mechanismus vzniku zranění dílem vedoucí k úmrtí některých účastníků dopravní nehody. Pokud jde o následky dopravní nehody ve smyslu vzniku zranění u poškozených [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozené] lze uvést, že znalci zjistili zranění v rozsahu jak jsou popsána ve výrokové části tohoto rozsudku. Dále je nutno konstatovat, že u obžalovaného a u [celé jméno poškozeného] nebylo zjištěno, že by před vznikem dopravní nehody požíli jakoukoliv látku, která by ovlivnila jejich schopnost motorové vozidlo řídit, tím méně alkohol, [příjmení] či jiné medikamenty. Znalci [příjmení]. [příjmení], [anonymizováno] [příjmení] a [anonymizováno]. Strejc se pak ve svých posudcích vyjádřili i k mechanismu vzniku zranění, přičemž pro účely tohoto trestního řízení se jeví jako důležité zjištění znalců spočívající v tom, že pokud by spolujezdkyně ve vozidle [příjmení] sedící na zadním sedadle, tedy [celé jméno poškozené], použila zádržný systém tak by při nehodě utrpěla nejpravděpodobněji jen lehké zranění, přičemž méně pravděpodobný je vznik zranění těžšího. Pokud jde o zranění řidiče vozidla [příjmení] [celé jméno poškozeného] u tohoto znalci shodně konstatovali jako příčinu smrti trhlínu hrudní aorty se zakrvácením dutiny hrudní. K mechanismu vzniku tohoto nejzávažnějšího zranění znalci shodně uvedli, že toto bylo způsobem tupým předmětem, který o velké síle působil na hrudník zezadu, přičemž lze dovodit, že ke vzniku tohoto nejzávažnějšího zranění došlo při nárazu nepřipoutané spolujezdkyně vřadu vlevo do opěraku sedadla řidiče. V případě, že by spolujezdkyně ve vozidle [příjmení] sedící na zadním sedadle byla připoutána bezpečnostním pásem došlo by rovněž při této dopravní nehodě u [celé jméno poškozeného] ke zranění těžkému a to nejméně k sériovým zlomeninám žeber, ke zhmoždění plic, přičemž takovéto zranění by bylo možno považovat ze soudně lékařského hlediska za zranění těžké. Tak jak je již uvedeno shora v případě, že by [celé jméno poškozené] použila bezpečnostní pás mohlo by u ní dojít rovněž ke vzniku těžkého zranění v důsledku zpomalení a působení pásů a to zhmoždění plic, trhlinám jater, tenkého střeva či slinivky břišní, vznik takového zranění je však méně pravděpodobný s tím, že u jmenované by nejpravděpodobněji došlo toliko ke zhmoždění hrudníku, zlomeninám žeber či hrudní kosti, když takovéto zranění by bylo považováno z hlediska soudně lékařského za zranění lehké. Pokud jde o poškozenou [celé jméno poškozené] zde znalci rovněž dospěli ke shodným závěrům, kdy při specifikaci zjištěných zranění jak jsou popsána ve výroku rozsudku uvedli, že se jedná o zranění ze soudně lékařského hlediska považována za zranění těžká, přičemž mechanismus vzniku těchto zranění odpovídá čelnímu nárazu osobního automobilu Ford na pevnou překážku, tedy do protijedoucího automobilu při řádném použití bezpečnostních pásů.

5. Pokud soud výše provedené důkazy shrne lze jednoznačně dospět k závěru, že příčinou vzniku dopravní nehody je skutečnost, že vozidlo řízené obžalovaným vyjelo do protisměru, kde se čelně střetlo s protijedoucím automobilem Ford. V automobilu Ford pak došlo k úmrtí řidiče [celé jméno poškozeného], následnému úmrtí spolujezdkyně [celé jméno poškozené] a ke způsobení těžké újmy na

7 2 T 95/2017

zdraví u spolujezdkyně [celé jméno poškozené]. Jednání obžalovaného jako řidiče vozidla Jaguar je v příčinné souvislosti se vznikem následku, tedy smrti, či těžké újmy na zdraví dalších osob z čehož soud může dovodit, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] svým jednáním naplnil

všechny zákonné znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu těžké újmy na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku. V tomto případě je nerozhodné zda-li k vzniklému následku vedlo i spoluzavinění poškozených.

6. V podané obžalobě bylo jednání [celé jméno obžalovaného] kvalifikováno jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,2 tr. zákoníku a přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1,2 tr. zákoníku. Okresní státní zástupce porušení důležité povinnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby spatřoval v tom, že obžalovaný jako řidič automobilu Jaguar porušil ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 1, 2 a § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích. Povinnost stanovená v § 4 písm. a) citovaného zákona obecně zavazuje řidiče motorového vozidla chovat se ohleduplně a ukázněně tak, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob a své chování přizpůsobil zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) ukládá řidiči povinnost se dále plně věnovat řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Ustanovení § 11 odst. 1,2 zák. č. 361/2000 Sb. obecně upravuje povinnost řidiče motorového vozidla jezdit vpravo a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti při pravém okraji vozovky, přičemž v odst. 2 tohoto ustanovení je upraveno za jakých okolností smí řidič motorového vozidla vjet na krajnici a to způsobem takovým, že na krajnici smí řidič motorového vozidla vjet jen při zastavení a stání, nebo jestliže je to nutné při objíždění, vyhýbání, odbočování nebo otáčení, přitom musí dbát zvýšené opatrnosti. Konečně ustanovení § 18 odst. 1 ZPPK upravuje rychlost jízdy, kdy tuto řidič musí přizpůsobit svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat.

7. Na základě důkazů provedených v průběhu hlavního líčení mohl soud uzavřít, že obžalovaný porušil základní povinnosti řidiče a porušení těchto povinností vedlo ke vzniku škodlivého následku. Lze konstatovat, že před místem dopravní nehody, i když s vozidlem nepřekročil rychlost v daném místě povolenou, zjevně své chování nepřizpůsobil dopravně technickému stavu komunikace a svým schopnostem v důsledku čehož došlo k vyjetí na krajnici vozovky (obecné porušení § 4 písm. a) zák. č. 361/2003 Sb.). Při následném „stržení“ volantu vlevo došlo k přejetí do protisměru a zde ke střetu s protijedoucím automobilem Ford. V tomto jednání obžalovaného lze spatřit porušení povinností řidiče upravených v § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b) jakož i § 11 odst. 1,2 zák. č. 361/2000 Sb. Soud se pak musel zabývat, zda toto porušení povinností obžalovaného jako řidiče motorového vozidla je možno považovat za porušení povinnosti důležité ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby. Dle ustálené judikatury za porušení důležité povinnosti není možno mechanicky považovat jakéhokoliv porušení předpisu, ale jen takové povinnosti, jejíž porušení má zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život. V takovémto případě musí být zjištěna příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vzniklým následkem. Jak je již konstatováno shora jedná se o základní povinnosti řidiče a v tomto konkrétním případě nebyl zjištěn a soudu předložen žádný důkaz, který by soud mohl vést k závěru, že [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] tyto základní povinnosti řidiče porušil způsobem takovým, aby soud mohl dovodit, že se jednalo o porušení povinnosti důležité. V tomto konkrétním případě bylo zjištěno, že obžalovaný sice jako řidič motorového vozidla na krajnici vjel, aniž by byly splněny podmínky § 11 odst. 2 citovaného zákona. Soud se však musel zabývat

8 2 T 95/2017

rovněž i tím, že krajnice před místem dopravní nehody tvořila schod, když nebezpečnost krajnice nebyla zpovzdálí viditelná tak, jak se to podává ze znaleckého posudku znalce [příjmení]. [anonymizováno] [příjmení]. Nebezpečnost této krajnice nebyla před místem dopravní nehody označena dopravním značením, konkrétně značkou A28 a nelze přehlédnout ani matoucí umístění směrového sloupku před kritickým místem, který oproti běžnému standardu byl umístěn ve vzdálenosti 1,15 m od vozovky. Tyto zjištěné skutečnosti soud vedou k závěru, že pokud

obžalovaný se svým vozidlem na krajnici vjel, porušil sice povinnost uvedenou v § 11 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb., ale i v tomto případě s ohledem na další zjištěné skutečnosti v takovémto jeho jednání není možno spatřovat porušení důležité povinnosti ve smyslu toho, aby se jednalo o okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. Dále je nutno zmínit i ust. § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. Toto ustanovení upravuje povinnost řidiče v souvislosti s rychlostí jízdy. Dle tohoto ustanovení rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat, smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost na kterou má rozhled. V tomto konkrétním případě soud neshledal ze strany obžalovaného porušení povinnosti upravené tímto ustanovením. Jak bylo zjištěno z výše naznačených znaleckých posudků, obžalovaný před místem dopravní nehody nejel svým vozidlem rychlostí nepřiměřenou, rychlost jím řízeného vozidla se pohybovala pod hranicí rychlosti povolené, před místem dopravní nehody se nenacházelo žádné dopravní značení, které by řidiče upozorňovalo na možné nebezpečí a přikazovalo rychlost snížit. Navíc z ustálené judikatury vyplývá, že zpravidla nebude možné považovat za porušení důležité povinnosti případy, pokud rychlost vozidla byla i jen o málo vyšší než rychlost předepsaná, či přiměřená. Na základě těchto úvah může soud konstatovat toliko to, že obžalovaný jako řidič sice obecně nezachoval potřebnou míru povinné opatrnosti vyplývající obecně z pravidel silničního provozu, vjel se svým vozidlem na krajnici v úseku, kde se tato krajnice jevila jako nebezpečná. Tento nebezpečný úsek však nebyl označen ve smyslu toho, aby upozornil řidiče na zvýšené nebezpečí nezpevněné krajnice, přičemž po obžalovaném nelze požadovat, aby tuto nebezpečnost mohl předvídat. Na základě tohoto právního hodnocení pak soud mohl dovodit toliko to, co je již uvedeno shora, tedy že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku a těmito přečiny také soud obžalovaného uznal vinným.

8. Soud považuje za nutné alespoň krátce reagovat na námítky obhajoby týkající se porušení povinností správce komunikace v tomto konkrétním případě Krajské správy a údržby silnic [obec]. Lze souhlasit s obhajobou, že místo dopravní nehody a jeho nebezpečnost nebyla řidičům motorových vozidel signalizována dopravním značením a rovněž místo připojení lesní komunikace neodpovídalo technickým normám či předpisům. Rovněž tak špatné osazení směrového sloupku se mohlo jevit jako matoucí. Tyto skutečnosti jistě snižují míru škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost a soud je vzal v úvahu při posuzování této míry a rovněž k nim přihlédl při stanovení druhu a výměry trestu. Nutno však konstatovat, že tyto zjištěné skutečnosti nejsou takového rázu, aby byly s to vyvinut obžalovaného ze spáchané trestné činnosti neboť obžalovaný si byl vědom toho, že vozidlo řídí po objízdě trase, na silnici nižší třídy a obecně lze konstatovat, že při jízdě po komunikacích nižších tříd je nutno věnovat řízení motorového vozidla zvýšenou pozornost, přičemž lze předpokládat obecně, že krajnice na komunikacích nižší třídy mohou být v horším technickém stavu.

9 2 T 95/2017

9. Při úvahách o druhu a výši trestu, který má být obžalovanému za spáchanou trestnou činnost uložen, soud hodnotil míru škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost a přihlédl i k jeho osobním poměrům. Obžalovanému lze přiznat polehčující okolnosti a to lítost nad spáchanou trestnou činností, snahu odčinit vzniklý nepříznivý následek, jakož i to, že obžalovaný je osobou bezúhonnou a tato trestná činnost je zjevně mimořádným vybočením z jeho doposud řádného života. Na straně druhé je však nutno přihlédnout k závažnému následku a to zejména smrti dvou osob, ke které jednoznačně došlo v důsledku byť i nedbalostního zavinění obžalovaného, přičemž jak je již konstatováno výše na tento závěr nemá vliv ani případné spoluzavinění dalších osob. Obžalovaný svým jednáním naplnil zákonné znaky dvou přečinů a tudíž bylo nutné obžalovanému ukládat trest úhrnný za oba sbíhající se trestné činy podle pravidel stanovených v § 43 odst. 1 tr.

zákoníku. Dle tohoto ustanovení se úhrnný trest ukládá podle trestní sazby trestného činu (přechinu) přísněji trestného, což je v tomto případě ust. § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Dle tohoto ustanovení lze pachateli takového přechinu uložit trest odnětí svobody až na tři léta, případně trest zákazu činnosti. Pokud soud zvažoval jaký druh trestu má být obžalovanému uložen bylo vycházeno zejména ze závažného následku, který obžalovaný svým jednáním způsobil a tuto skutečnost nebylo možno vyhodnotit jiným způsobem než takovým, že je nutno ukládat trest v horní polovině zákonné trestní sazby ust. § 143 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na další zjištěné skutečnosti a osobní poměry obžalovaného pak soud dovodil, že v tomto konkrétním případě lze trest ukládat ještě jako trest výchovný, tedy jako trest, který není spojen s omezením osobní svobody. Proto byl obžalovanému [příjmení] [celé jméno obžalovaného] uložen podle § 143 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců, když výkon tohoto trestu mu byl v souladu s ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třech roků. Protože trestná činnost byla spáchána v souvislosti s dopravou rozhodl soud rovněž tak, že obžalovanému uložil v souladu s ust. § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu dvou roků. Okresní státní zástupce rovněž navrhoval obžalovanému uložit trest peněžitý. Ohledně tohoto návrhu státního zástupce soud konstatuje, že podmínky pro uložení peněžitého trestu v tomto případě shledány nebyly, takže návrh v této části akceptován nebyl. Nutno ještě uvést, že navrhovaný trest ze strany okresního státního zástupce pokud jde o trest odnětí svobody a jeho výměru, navíc ještě v kombinaci s trestem peněžitým, by nebylo možno v takovéto výši uložit pro rozpor s ustanovením § 81 odst. 1 tr. zákoníku.

10. K trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu vzniklé škody připojili prostřednictvím svého zmocněnce poškození:

[celé jméno poškozené], [datum narození], manželka zemřelého [celé jméno poškozeného] a matka zemřelé [celé jméno poškozené], která uplatnila nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč a další nárok na úhradu vzniklé škody spočívající ve zničení věcí a telefonu, notebooku, dioptrických a slunečních brýlí, oblečení, nevyrovnané spoluúčasti na hodnotě osobního auta [příjmení] [jméno], [registrační značka], úpravě pomníku v celkové částce 68 852,70 Kč, jak je přesně specifikováno na čl. 744 trestního spisu.

[celé jméno poškozeného], [datum narození], syn zemřelého [celé jméno poškozeného] a bratr zemřelé [celé jméno poškozené], který uplatnil nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč a další nárok na úhradu vzniklé škody související s vynaloženými náklady na cestovné při návštěvách matky [celé jméno poškozené] v [nemocnice] v [obec] za období od 16. 9. 2016 do 7. 10. 2016 s vynaloženými náklady na cestovné za období od 1. 11. do 31. 12. 2016 v souvislosti s dojížděním z [anonymizováno] do [obec] (kde byl zaměstnán), když tyto náklady na cestovné vynaložil v souvislosti se zajištěním doléčování své matky [celé jméno poškozené], zajištěním chodu domácnosti v [příjmení] a vyřizováním veškerých nutných úředních záležitostí v souvislosti

10 2 T 95/2017

s úmrtím jeho otce a sestry, v celkové částce 15 208,86 Kč. Dále uplatnil částku 68 386 Kč v souvislosti s náklady vypravením pohřbu otce a sestry.

[celé jméno poškozené], [datum narození], matka zemřelého [celé jméno poškozeného] a babička zemřelé [celé jméno poškozené], když tato uplatnila nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč.

[celé jméno poškozeného], [datum narození], bratr zemřelého [celé jméno poškozeného] a strýc zemřelé [celé jméno poškozené], když tento uplatnil nárok na nemajetkovou újmu v částce 500 000 Kč a další nárok na náhradu vzniklé škody související s vynaložením nákladů na cestovné souvisejících s návštěvami své švagrové [celé jméno poškozené] v [nemocnice] v [obec] v celkové částce 3 217 Kč.

[celé jméno poškozené], [datum narození], manželka poškozeného [číslo] která uplatnila nárok na úhradu nemajetkové újmy v částce 500 000 Kč.

[celé jméno poškozeného], [datum narození], a

[celé jméno poškozené], [datum narození], babička a děda zemřelé [celé jméno poškozené] a tchán a tchýně zemřelého [celé jméno poškozeného], když tito poškození uplatnili nárok na úhradu nemajetkové újmy každý v částce 1 350 000 Kč a [celé jméno poškozeného] navíc náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech na cestovním z [obec] do [obec] a zpět souvisejících s návštěvami dcery [celé jméno poškozené] v nemocnici jakož i cestovní náklady souvisejícími s vynaloženými cestami [obec] a zpět, které byly vykonány v souvislosti s pomocí při zajištění doléčování zranění dcery [celé jméno poškozené] v celkové částce 17 677,33 Kč.

[celé jméno poškozeného], [datum narození] a [celé jméno poškozené], [datum narození], strýc a teta zemřelé [celé jméno poškozené] a švag a švagrová zemřelého [celé jméno poškozeného], když tito poškození uplatnili požadavek na úhradu nemajetkové újmy každý v částce 500 000 Kč.

Dále se k trestnímu řízení připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s požadavkem na úhradu vzniklé škody v částce 313 343 Kč. Škoda vyčíslená tímto poškozeným spočívá v nákladech na hrazené služby, které byly poskytnuty pojištěncům VZP ČR zemřelému [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené] a poškozené [celé jméno poškozené].

11. Shora uvedení poškození se s požadavkem na úhradu vzniklé škody a nemajetkové újmy k trestnímu řízení připojili řádně a včas. Při prvotním rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 18. října 2017 soud poškozené odkázal s celým uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. řádu O nároku poškozeného [příjmení] [jméno] opomenutím okresního soudu nebylo rozhodnuto. Na základě shora citovaného usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, kterým byl rozsudek zdejšího soudu zrušen a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí bylo zdejšímu soudu uloženo se zabývat i nároky jednotlivých poškozených a zejména v průběhu hlavního líčení doplnit dokazování týkající se listinných důkazů předložených poškozenými, které souvisejí s jejich uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy a újmy majetkové povahy. Na základě právního názoru vysloveného v rozhodnutí krajského soudu okresní soud dokazování v naznačených směrech doplnil a v rámci nového rozhodnutí se zabýval i uplatněnými nároky shora uvedených poškozených.

12. Zprávami [pojišťovna] bylo prokázáno, že na základě pojistné smlouvy [číslo] [právnícká osoba] plnila nemajetkovou újmu pro pozůstalé po zemřelém [celé jméno poškozeného] v částkách 600 000 Kč pro manželku [celé jméno poškozené], 500 000 Kč pro syna [celé jméno poškozeného], 500 000 Kč pro maminku [celé jméno poškozené], 300 000 Kč pro bratra [celé jméno poškozeného], 150 000 Kč pro švagrovou [celé jméno poškozené], 250 000 Kč pro tchána [celé jméno poškozeného], 250 000 Kč pro tchýni [celé jméno poškozené], 150 000 Kč pro švagra [celé jméno poškozeného] a 150 000 Kč pro švagrovou [celé jméno poškozené]. V souvislosti se smrtí [jméno]

11 2 T 95/2017

[celé jméno poškozené] tato pojišťovna plnila nemajetkovou újmu pro pozůstalé maminku [celé jméno poškozené] v částce 700 000 Kč, bratra [celé jméno poškozeného] v částce 400 000 Kč, babičku [celé jméno poškozené] v částce 400 000 Kč, strýce [celé jméno poškozeného] v částce 100 000 Kč, tetu [celé jméno poškozené] v částce 100 000 Kč, dědečka [celé jméno poškozeného] v částce 300 000 Kč, babičku [celé jméno poškozené] v částce 300 000 Kč, strýce [celé jméno poškozeného] v částce 100 000 Kč a tetu [celé jméno poškozené] v částce 100 000 Kč. Dále bylo zjištěno, že paní [celé jméno poškozené] byla vyplacena další částka ve výši 243 529 Kč, kdy se jedná o plnění pojišťovny v souvislosti se způsobenou škodou. Toto plnění se skládá z částky 220 718 Kč za poškozené vozidlo [příjmení] [jméno], 3 430 Kč jako doplatek za vozidlo, 11 617 Kč

za spoluúčast, 7 764 Kč za dioptrické brýle a poškozené a zničené oblečení paní [celé jméno poškozené]. Dále pojišťovna sdělila, že další nároky poškozené za telefon, notebook, sluneční brýle, vykryty nebyly neboť pojišťovně nebyly předloženy podklady na jejichž základě by mohlo být plnění poskytnuto. Z další zprávy pojišťovny soud zjistil, že k rukám poškozených došlo k dalšímu plnění, kdy pojišťovna poskytla zálohu ve výši 12 812 Kč v souvislosti s náklady na pohřeb [celé jméno poškozené] a částku 14 173 Kč jako zálohu na náklady spojené s pohřbem pana [celé jméno poškozeného].

13. Při rozhodování o nárocích poškozených soud vycházel z následujících úvah. Pokud jde o požadavek na úhradu nemajetkové újmy způsobené v důsledku duševních útrap, která byla uplatněna v souladu s ust. § 2959 o.z. lze uvést, že se jedná o peněžité vyčíslení způsobených duševních útrap poškozených v souvislosti se vzniklým následkem a to tragickou smrtí [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené]. Podle § 2959 o.z. odčiní škůdce při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné blízké osobě peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit stanoví se podle zásad slušnosti. V tomto konkrétním případě je neoddiskutovatelné, že došlo k vážnému zásahu do života poškozených. Duševní útrapy poškození dílem písemně, dílem jako svědci popsali v průběhu hlavního líčení v této trestní věci. Lze tedy uvést, že nárok poškozených na odčinění těchto útrap v penězích je oprávněný. [ulice] nehodou došlo k narušení rodinných vztahů, celá rodina byla přímo dotčena následky této dopravní nehody, přičemž jak vyplývá i z dodatečně vyžádaných lékařských zpráv lze jednoznačně konstatovat, že nejzávažnějšími následky trpí poškozená [celé jméno poškozené]. Je tedy na místě, aby tyto útrapy byly odčiněny finanční kompenzací. Otázkou v tomto případě je, v jaké výši má být tato kompenzace poškozeným poskytnuta. Jednotliví poškození uplatnili nárok na úhradu vzniklé nemajetkové újmy v částkách uvedených shora. Soud musí konstatovat, že rozhodování o výši nemajetkové újmy dle tohoto ustanovení není ustálené, přičemž doposud publikovaná rozhodnutí tuto kompenzaci stanovují rozdílně od částek několik desítek tisíc korun až po částky milionové. Nicméně v současné době již bylo Nejvyšším soudem ČR publikováno několik rozhodnutí zabývajících se otázkou výše nemajetkové újmy v penězích, která má být poskytována skupině citově nejbližších osob v takovýchto případech. Nejvyšší soud v těchto rozhodnutích zohledňuje kritéria jak na straně škůdce, tak i na straně poškozených, která stanovuje jako kritéria zpřisňující, či zmírňující a dovozuje, že stanovení výše této náhrady by se mělo odvíjet při úmrtí v částkách okolo 500 000 Kč pro skupinu citově nejbližších osob přičemž by soud měl zohlednit konkrétní případy s možností moderace. V tomto konkrétním případě soud přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným v průběhu hlavního líčení, vzal v úvahu i to, že satisfakce pro poškozené byla poskytnuta, jak je uvedeno výše, pojišťovnou [právníká osoba]. Dle názoru soudu výše těchto plnění odpovídá způsobenému následku a dalším zjištěným okolnostem u všech poškozených vyjma poškozené [celé jméno poškozené] a plnění poskytnuté jednotlivým poškozeným dle názoru soudu zcela odškodňuje finanční částkou jejich útrapy. Pokud jde o paní [celé jméno poškozené] soud přihlédl k tomu, že jmenovaná i v současné době trpí

12 2 T 95/2017

posttraumatickou stresovou poruchou i nadále potřebuje odbornou lékařskou pomoc, jak vyplývá z lékařských zpráv jedná se o stav, kdy k naprosté a plné úzdavě dochází spíše výjimečně. Za této situace soud dospěl k závěru, že u této poškozené, s ohledem na zjištěné následky, je na místě poskytnout satisfakci ve vyšším rozsahu než jak byla poskytnuta plněním pojišťovny [právníká osoba] a proto soud rozhodl o povinnosti obžalovaného této poškozené na nemajetkové újmě uhradit v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu dalších 200 000 Kč.

14. Další nárok poškozených uplatněný v průběhu hlavního líčení se týká náhrady způsobené škody majetkové povahy. Pokud jde o tento nárok mohl soud konstatovat, že na základě předložených listinných důkazů ze strany jednotlivých poškozených jsou dány podklady pro to, aby mohlo být rozhodnuto (či částečně rozhodnuto) o povinnosti obžalovaného k úhradě škody majetkové povahy, když poškozená [celé jméno poškozené] prokázala, které věci a v jaké hodnotě byly

v důsledku protiprávního jednání obžalovaného zničeny, či znehodnoceny a rovněž prokázala jaké další náklady jí vznikly v souvislosti s jednáním obžalovaného. Proto soud mohl této poškozené v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr. řádu přiznat náhradu škody v částce 12 943 Kč. V tomto konkrétním případě poškozená [celé jméno poškozené] prokázala škodu způsobenou na zničených slunečních brýlích a rovněž prokázala výši nákladů spočívajících v úpravě pomníku. (pojišťovnou poškozené bylo plněno za zničené dioptrické brýle, oblečení a zničený automobil zn. Ford Focus) Další uplatněné nároky poškozené [celé jméno poškozené] spočívající v nárocích za zničení mobilního telefonu, notebooku a nákladů na další úpravu pomníku prokázány v průběhu hlavního líčení nebyly a proto soud neměl podklady pro rozhodnutí o povinnosti obžalovaného tuto další požadovanou škodu uhradit. Rovněž tak nárok poškozeného [celé jméno poškozeného] soud považuje za oprávněný, kdy tento poškozený prokázal vynaložené náklady v souvislosti s pohřbem poškozených a lze konstatovat, že i náklady, které mu vznikly v souvislosti s cestami z místa bydliště či zaměstnání k návštěvám matky jak v místě bydliště, tak i v nemocnici za účelem poskytnutí potřebné péče jsou odpovídající a výše těchto nákladů poškozený v písemné formě prokázal. Za této situace soud tomuto poškozenému přiznal náhradu škody v částce celkem 56 610 Kč (bylo zohledněno i plnění pojišťovny Kooperativa a to plnění zálohové na náklady související s pohřbem [jméno] [příjmení] a [celé jméno poškozené]). Stejnými úvahami jako u poškozeného [celé jméno poškozeného] se soud řídil i pokud jde o nároky dalších poškozených a to [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného], když lze konstatovat, že i tito poškození své nároky majetkové povahy specifikovali a prokázali a proto soud rovněž i těmto poškozeným přiznal náhradu vzniklé škody v částce 3 217 Kč u [celé jméno poškozeného] a 17 677 Kč u [celé jméno poškozeného]. K trestnímu řízení se dále, jak je již uvedeno výše, připojila i Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, která uplatnila požadavek na úhradu vzniklé škody v částce 313 343 Kč v souvislosti s vynaloženými náklady na poskytnutí pomoci poškozeným [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené]. Výše těchto nákladů byla prokázána zprávou VZP ČR. Za této situace mohl rovněž soud rozhodnout o povinnosti obžalovaného tomuto poškozenému vzniklou škodu v uvedené výši uhradit.

15. Na základě úvah shora pak soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému ve výroku tohoto rozsudku uvedeným poškozeným uhradit škodu ve výši, jak je uvedeno (když tato škoda doposud nebyla vykryta příslušnou pojišťovnou. Pokud poškození uplatnili požadavek na úhradu vzniklé škody v částce vyšší než která byla prokázána, či již částečně bylo plněno, soud poškozené odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

16. Pokud jde o uplatněný nárok spočívající v nemajetkové újmě, jak již bylo uvedeno výše k vykrytí tohoto nároku došlo ze strany příslušné pojišťovny a soud považuje toto plnění za odpovídající u
13 2 T 95/2017

poškozených vyjma poškozené [celé jméno poškozené]. Proto byli poškození, kteří tento nárok uplatnili v částce vyšší, odkázáni buď zcela nebo se zbytkem uplatněného nároku na řízení ve věcech občanskoprávních v souladu s ust. § 229 odst. 1 či 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 29. srpna 2018

Mgr. Jiří Zach
soudce